

quia s̄m naturam accidens est semper in
 subiecto subsistens. et p̄ p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄
 tas sube. Cōsi p̄dicra arguit p̄rio sic.
 p̄rium est sube in subiecto nō esse. ergo
 male dicit qd̄ illd̄ est ei cōe. Secūdo
 sic. Ista p̄t̄etas non cōuenit omni sub
 st̄tie neq̄ soli. q̄ nullo mō est sibi p̄ria
 Alis pars pro p̄ria p̄e quia forma sub
 st̄ntialis est subst̄tia. q̄ n̄ est in subiec
 to cū sit in materia. et sc̄da p̄batur. quia
 accidens quātoq̄ nō est in subiecto ut i
 sacramēto altaris vbi accidentia subsistūt
 sine subiecto et sic antecedens est verum
 Tertio sic. Illud qd̄ est in ente cōple
 to et in actu est in subiecto. S̄z sc̄da sub
 st̄tie sūt in ente p̄pleto in actu sc̄z in p̄i
 mis. q̄ sc̄da sube sūt i subiecto. Quar
 to sic. Omne q̄lificās aliud est i illo qd̄
 qualificat ut in subiecto. s̄z d̄ia subst̄tia
 lis qualificat essentias generis. q̄ est i ip̄a
 ut in subiecto. Et sic male dicit qd̄ h̄c p̄
 p̄t̄etas p̄uenit differencijs. Quinto
 sic. B̄ia subst̄tie est subst̄tia. q̄ ista p̄
 p̄t̄etas nō p̄uenit alijs a subst̄tia p̄r s̄
 q̄ cōuenit ip̄i d̄e. q̄ male dicit in textu
 qd̄ nō esse in subiecto cōuenit alijs sc̄z dif
 ferencijs. Ad p̄imū d̄z qd̄ licet esse i sub
 iecto sit p̄p̄riū subst̄ntie in cōi et s̄m se
 p̄t̄itate nō tamē est p̄p̄riū subst̄ntie.
 Dimise et multiplicare p̄ sua inferiora.
 Ad sc̄dam dicit qd̄ licet forma substan
 tialis sit in materia tamq̄ in illo qd̄ re
 cipit ip̄am tamē nō aduenit materie p̄
 eius esse cōpletum. Sed dat sibi esse in
 actu. Ideo nō est in ea ut accidens i sub
 iecto. Et ad p̄bationē sc̄dam dicit qd̄ li
 cet accidens sup̄naturaliter q̄nq̄ sit sine
 subiecto sc̄dm actum t̄n̄ est semp̄ in sub
 iecto s̄m ap̄titudine. Subst̄tia vero nō
 ē in subiecto nec actu nec ap̄titudine. Ad
 terciū d̄z qd̄ licet sc̄da subst̄ntia sit in p̄i
 ma ut principii eius nō tamē aduenit si
 bi post eius esse cōpletum. Ideo non ē in
 p̄ma ut accidens in subiecto. Ad q̄rtū
 dicit qd̄ d̄ia nō aduenit generi p̄ ei esse

cōpletū. sed p̄plet et p̄ficiū suū esse et
 terminando ip̄m ad certā sp̄m. Ad
 Quintum dicitur qd̄ licet differētie sub
 st̄ntie sit subst̄ntia sc̄dm rem quia im
 portat essentiam subst̄ntie. Nō tamen
 est subst̄ntia s̄m modū simul quia im
 portat illā sub modo qualitat̄is

Item omnibus se
 cūdis subst̄ntijs. Post q̄z auroz veter
 minant de prima p̄p̄tate subst̄ntie
 hic p̄sequenter determinat de secunda.
 Dices qd̄ omnibus secūdis subst̄ntijs
 et differencijs earū cōuenit vniuoce p̄
 dicari de primis. Cuius ratio est quia p̄
 dicari vniuoce est predicari vno nomie
 et vna ratione. sed omnes secūde subst̄
 tie et d̄e earū vno noie et vna rōne p̄e
 dicant de primis subst̄ntijs. Et includū
 tur essentialit̄ in rōne primarū subst̄ntia
 rū. Ideo oibus secūdis subst̄ntijs et dif
 ferētijs earū cōuenit vniuoce p̄dicari de
 primis. Et dicit norant de primis subst̄
 ntijs ad d̄iam accidentiū vltimū q̄ licet p̄
 dicent vniuoce de suis inferioribz. tamē
 de primis subst̄ntijs p̄dicantur tenoatiue
 et nō vniuoce. Sciendum p̄mo qd̄ p̄e
 dicari vniuoce accipitur triphat̄. Vno
 modo cōiter pro omni illo qd̄ s̄m vnū
 significatū predicat̄ de multis. et sic cōti
 net sub se tenoatiue p̄dicari. Et sic acci
 dens p̄dicat̄ de primis subst̄ntijs vniuoce
 ut albū de sorte et platone. Alio modo
 accipitur minus cōiter solūz pro illo qd̄
 p̄dicatur vno noie et vna rōe de multis
 siue s̄ sit ratiōe q̄dditatia siue descriptia
 et sic propriuz bene predicatur vniuoce
 de primis subst̄ntijs ut dicitur est in p̄
 dicabilibus. Tertio modo sumitur pro
 prie ut solū cōuenit illi qd̄ predicat̄ s̄m
 vnū significatū qd̄ uest essentialit̄ subie
 cto suo. cuius rō est essentialis subiecti. Et
 s̄ mō p̄p̄riū et accis nō p̄dicant vniuo
 ce de primis subst̄ntijs. et s̄ solū p̄uenit secun
 dis subst̄ntijs et earū differētijs. et sic